

PASSAGE BIO PRAHA

VÁCLAVSKÉ NÁM. 11.

TELEFON 3353.

TELEFON 3353.

MAXIM. ST. KOČK.

Program od 25. listopadu do 1. prosince 1921.

Předehra: A. Dvořák: Slovanské tance č. 8.

Janošík.

Dramatická událost z 18. století dle národních pověstí slovenských
zpracovaná pro jeviště Jiřím Mahenem a vícekrát v Národním
divadle v Praze na scénu uvedená.

Pro film upravil amer. slovak Žák-Marušák.

Regii historicky věrně obstaral J. Siakl.

Účinkují: J. Pištěk, Schleichert, dr. Šrámek, Smidt, Chylo, Horlivý
z Chicaga a sl. Mariška Fabry-ová.

Janošík.

Kdo by neznal pověst o slovenském zbojníku Janošíkovi? Je jednou z nejkrásnějších, která skýtá poklad našich pověstí národních a volala již dávno po dramatickém zpracování jak pro jeviště tak pro film. Proého úkolu ujal se se zdarem spisovatel Jiří Mahen, druhého pak slovenská filmová společnost „Tatra“, jejíž dílo dnes uvádíme ve svůj pořad.

Postava Janošíkova v obou dílech je pojata tak, jak se zachovala v tradici, totiž jak si ji slovenský lid zidealisoval. Akta z archivu stolice Liptovské pravi suše, že Janošík Juno byl mezi účastníky povstání Ráko-cyho, načež sloužil ve vojště královském na zámku Bitčanském; když pak byl z vojny propuštěn, přišel k němu r. 1711 zbojník Tomko Uherčík a přemluvil ho, aby se stal zbojníkem. Janošík uposlechl, odebral se do hor a stal se náčelníkem zbojnické čety, s kterou přepadal a loupil, až byl chycen a r. 1713 u Lipt. So. Mikuláše oběšen. Lid slovenský zidealisoval si však záhy Janošíka v národního hrdinu, který za největší poroby selského lidu přišel jako mstitel, aby lid vyprostil z nevolnictví a potrestal zpupné zemanstvo. V našem filmu Janošík, jenž studuje v semináři, dovídá se při svém návratu do rodné vsi, že matka mu umřela, a otce že pan dráb právě vyplácí poněvadž se nedostavil na robotu.

Jeho prudká krev vzbouří se touto brutalitou, panského pochopa srazí, ale pak si uvědomí, že tímto zločinem proti panské vůli uzavřel si dráhu klidného života a že mu jediné zbývá zbojnictví.

Janošík ubírá se do hor, kde setkává se se zbujníky a stává se jejich vůdcem. Janošík však nespokojuje se obvyklou činností zbojnickou, nýbrž obírá se plány, aby uloupené peníze rozdělil mezi venkovské ubožáky, v kteréžto činnosti pomáhá mu dávny jeho otcovský přítel, farář z blízké vesničky, pod jehož ochranu odvede i svou dítku, když pozoroval, že pání jeví o ní přílišný zájem.

Odvaha Janošíkova stále roste, a ač se snaží drábové ho dopadnouti, Janošík jako vždy o všech zámyslech pánů dobře informován, jim vždy unikne. Když jednou večer pořádal se maskární ples, na němž brali účast všichni zemaní okolní se svými dámami, Janošík se svými zbojníky vtrhl i do tohoto plesu a všechno panstvo muselo mu odváděti peníze i klenoty.

Tím však popudil na sebe panstvo tou měrou, že ku zdolání odvážlivců bylo povoláno vojsko. Janošíkovi se několikráte podařilo vojsku uniknouti, ale když jednoho dne se svými druhy popíjel v hospodě u žida, vojsko chalupu obklíčilo.

Marně Janošíkovi chlapci svedli s vojskem krutý boj, brzo jeden po druhém padají a Janošík jest na konec vojskem zajat a voutech odváděn před vojenský soud, jenž ho odsoudil k smrti prokazem. A rozsudek má býti ihned vykonán, poněvadž pro milého zbuyníka šibenice jest již připravena.

A tímto způsobem končí slovenský hrdina, jenž svým způsobem mstil nejen své vlastní utrpení, ale i utrpení celého Slovenska.

Celý děj této hrdinské tragedie byl fotografován na originelních místech Slovenska, kde se skutečně odehrával. K docílení úplné historické věrnosti nebylo šetřeno na výpravě díla. Režisérem L. J. Sialdem byly vybráni k sehrání čelných rolí vhodní interpreti, odpovídající typem i charakterem představovaným postavám. Filmováno bylo vše v originelních a přesně historických kostymech. Libreto, na základě slovenských národních pověstí sepsal am. Slovák p. Žák-Marušák.

Titulní úlohu slovenského národního hrdiny hraje p. **T. Pištěk**, režisér Thespis Filmu, známý z několika českých filmů, jeho otce p. **Schleichert-Loukodolský**, Anku, milenkou Janošíkovu sl. **Mariška Fabry**. Znamenitou postavu staříckého faráře vytvořil p. **František Horlivý** z Chicaga. V dalších čelných rolích zaměstnání jsou: pp. **Dr. Vladimír Šrámek**, **Miloš Smidt** a **Josef Chylo**.

Observe that the first part of the text is written in a very small hand, and is the first part of the text. The second part of the text is written in a larger hand, and is the second part of the text. The third part of the text is written in a still larger hand, and is the third part of the text. The fourth part of the text is written in a very large hand, and is the fourth part of the text. The fifth part of the text is written in a very large hand, and is the fifth part of the text. The sixth part of the text is written in a very large hand, and is the sixth part of the text. The seventh part of the text is written in a very large hand, and is the seventh part of the text. The eighth part of the text is written in a very large hand, and is the eighth part of the text. The ninth part of the text is written in a very large hand, and is the ninth part of the text. The tenth part of the text is written in a very large hand, and is the tenth part of the text.